

SELMER

Dan Sørensen

IKT-Norge lanserer nye standardavtaler

Den nye porteføljen av standardavtaler fra IKT-Norge er bedre tilpasset dagens leveransesmodeller, mer balanserte enn tidligere og har mange likheter med statens standardavtaler.

I tillegg til Den norske dataforening og Direktoratet for forvaltning og ikt (Difi) har også IKT-Norge en portefølje av standardavtaler for teknologileveranser. Denne porteføljen har ikke hatt noen større revisjoner siden 2010, og består nå av blant annet Avtale for ASP-tjenester, Ekomtjenester, IT-driftstjenester (outsourcing), Kjøp av utstyr og disposisjonsrett til standard programvare, Konsulentbistand, Rammeavtale, Software-as-a-Service, Systemutvikling og Vedlikehold og programservice.

IKT-Norges eksisterende standardavtaler benyttes først og fremst av leverandørene, og markedet har en generell oppfatning om at disse avtalene er noe ubalanserte i leverandørens favør. På samme måte har tidligere versjoner av statens standardavtaler (SSA) fra Difi blitt oppfattet som ubalansert i kundens favør.

Difi har gjennomført flere revisjoner de siste årene som har resul-

tert i mer balanserte avtaler. Dette har nok ført til at leverandørene i større grad enn tidligere velger å benytte Difis standardavtaler fremfor IKT-Norges standardavtaler.

Det er grunn til å tro at IKT-Norge ønsker å gjøre standardavtalene mer balanserte, konsolidere og forenkle avtaletypene samt tilpasse avtalene til dagens leveransesmodeller. I sitt utkast (juni 2019) til ny avtaleportefølje har IKT-Norge disse avtaletypene: Driftsavtalen, E-komavtalen, Kjøpsavtalen, Kjøpsbetingelser, Konsulentavtalen, Rammeavtalen, Tjenesteavtalen, Utviklingsavtalen og Vedlikeholdsavtalen. Med unntak av E-komavtalen og Kjøpsbetingelser, samsvarer utkastene til avtaletyper med Difis avtaletyper i SSA-porteføljen. Innholdsmessig minner reguleringene i utkastene fra IKT-Norge om reguleringene i SSAene og utkastene er mer balanserte enn eksisterende standardavtaler.

Videre er godkjenningprosedyrene fortsatt enklere enn i SSAene, og kunden står noe svakere siden akseptansetesting/undersøkellesperiodene er mindre omfattende eller fraværende. Ellers legger utkastene opp til endringsprosedyrer som gir kunden utvidede muligheter til å kreve endringer i leveransens omfang. Prosedyrene ligger nærmere endringsmekanismene i SSAene, men likevel i en forenklet drakt.

Et annet viktig område er reguleringen av ansvarsforhold når det gjelder standardiserte tredjepartsleveranser fra leverandørens underleverandører, som for eksempel standard programvare eller standard (sky)tjenester. I SSAene er reguleringen av disse ansvarsforholdene noe uklare og utilgjengelige for partene. I utkastene fra IKT-Norge er reguleringen tydelig, og slik at leverandøren har mer begrenset ansvar enn under SSAene.

For øvrig ser det ut til at utkastenes generelle ansvarsbegrensning også skal gjelde ved eventuelle erstatningskrav fra de registrerte i henhold til personopplysningslovens artikkel 82 – i motsetning til i SSAene hvor slike erstatningskrav er unntatt den ordinære ansvarsbegrensningen.

Det generelle inntrykket er at utkastene til nye standardavtaler fra IKT-Norge er inspirert av bestemmelsene i SSAene, men i forenklet form. Dette gjør at avtalene fremstår som mer brukervennlige, og kanskje flere vil foretrekke IKT-Norges nye standardavtaler fremfor de mer omfattende SSAene. Det blir interessant å se nærmere på innholdet i de endelige versjonene når disse blir lansert, og det er positivt at vi nå får en ny portefølje av revurderte standardavtaler.

Dan Sørensen er senioradvokat i avdelingen for HITEK i Advokatfirmaet Selmer, Oslo.